

POSTANOWIENIE

16 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 16 stycznia 2026 r. w Warszawie
zażalenia "J." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 18 czerwca 2025 r., V ACa (...)/23,
w sprawie z powództwa "J." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w G.
przeciwko Gminie Miasta G.
o zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 lutego 2025 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację powódki „J.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przeciwko Gminie Miastu G. w sprawie o zapłatę od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 28 lutego 2023 r. Skargę kasacyjną od tego wyroku wniosła powódka. Postanowieniem z 18 czerwca 2025 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił tę skargę, wskazując, że została ona wniesiona w imieniu powódki samodzielnie przez prezesa jej zarządu i że wobec niedochowania wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. wymagania, aby w postępowaniu przed Sądem Najwyższym stronę zastępował adwokat lub radca prawny względnie rzecznik patentowy, skarga ta jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Zażalenie na postanowienie z 18 czerwca 2025 r. złożyła powódka, wnioskując o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Trafnie bowiem wywiódł Sąd Apelacyjny, że skarga kasacyjna wniesiona z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., tj. bez dochowania obowiązującego przed Sądem Najwyższym zastępstwa przez adwokatów lub radców prawnych względnie (w sprawach z zakresu własności intelektualnej) rzeczników patentowych podlega odrzuceniu. Skoro w sprawie nie ustalono, aby wnoszący w imieniu powódki skargę kasacyjną prezes jej zarządu miał być adwokatem radcą prawnym, rzecznikiem patentowym względnie osobą określoną w art. 87¹ § 2 lub § 3 k.p.c., której nie obowiązuje przymus adwokacko-radcowski, to znaczy, że wniesiona przez niego samodzielnie skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu z powodu braku zdolności postulacyjnej i wobec tego zaskarżone postanowienie było prawidłowe.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Karol Weitz

[a.ł]